

Gdzie to siódme morze – Maryla Rodowicz

Świat mój pewnie najmniejszy,
Świat mój pewnie największy
Świat, co zmienił się w pożar,
Biegnę ugasić w morzach,
Biegnę ugasić w morzach
W morze biegnę płonąca,
Świat się we mnie zapalił,
Biegnę naprzeciw fali

Pierwsze morze dziecięce,
Pełne łódek z papieru,
Którym nie stało jeszcze
Kapitanów, ni sterów

Drugie morze zachłanne,
Zatapia bez powodu
Po trzecim mew gromady
Wiodą statki do lądu

A gdzie to siódme morze,
Jaki jest za nim ląd?
Czy to daleko, czy to daleko,
Czy to daleko stąd?
Czy to daleko, czy to daleko,
Czy to daleko stąd?

Czwarte, tysiąc okrętów,
Aż do nieba kołyszę
Piąte, tysiące muszli
Opowiada nam ciszę

Nad brzegami szóstego
Wielka burza dokoła
Nad brzegami szóstego
Stoję, stoję i wołam

A gdzie to siódme morze,
Jaki jest za nim ląd?
Czy to daleko, czy to daleko,
Czy to daleko stąd?
Czy to daleko, czy to daleko,
Czy to daleko stąd?

Zanim na moim niebie
Wzejdzie słońce najczystsze,
Morzu opowiem siebie,
Morzu siebie wykrzyczę

Biegnę do morza, biegnę,
A gdy morze dogonię,
To przed morzem uklęknę,
To się morzu pokłonię

A gdzie to siódme morze,
Jaki jest za nim ląd?
Czy to daleko, czy to daleko,
Czy to daleko stąd?
Czy to daleko, czy to daleko,
Czy to daleko stąd?
Czy to daleko, czy to daleko,
Czy to daleko stąd?

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych